

Luis Corvalán Lepe, een communist en sociaal strijder van de twintigste eeuw

Norton Contreras Robledo

Ik schrijf dit overlijdensbericht met een pijn en leedwezen in het hart die alle militanten van de Communistische Partij van Chili wel zullen voelen bij het overlijden van onze ex-secretaris-generaal en ex-parlementair, kameraad Luis Corvalán Lepe, of Don Lucho, zoals zijn kameraden van de Partij hem met affectie bejegenden.

Tijdens zijn lange leven oefende hij vele functies uit, leraar basisonderwijs, journalist, schrijver. Hij werkte als journalist bij de communistische tijdschriften *Frente Popular* en *El Siglo*. Als auteur schreef hij: *Ricardo Fonseca, combatiente ejemplar* (1971), *Santiago-Moscú-Santiago, De lo vivido y lo peleado* (1997), *El gobierno de Salvador Allende* (2003), *Los comunistas y la democracia*. Maar de functie waarvoor de mensen, het volk van Chili en de internationale gemeenschap hem het meeste kenden, is dat van revolutionair, sociaal strijder, communist en strijdbaar politiek leider.

Hij werd in de stad Tomé in september 1916 geboren. Hij was leraar in het basisonderwijs. Op de leeftijd van 16 jaar besloot hij in 1932 te militeren in de Communistische Partij van Chili. Als strijdbaar politiek leider werd hij lid van het Centraal Comité van de Partij vanaf het jaar 1950 en secretaris-generaal vanaf 1958 tot 1989. Hij was senator van de Republiek (1961-69) voor de gemeenschap van Ñuble; hij werd daarna herkozen. Totdat de staatsgreep in 1973 daar een einde aan maakte, vertegenwoordigde hij Aconcagua y Valparaíso. Als voorstander van het vestigen van het socialisme in Chili zonder geweld te gebruiken, was hij een van de belangrijkste promotoren van de Unidad Popular. Hij ontving een reeks internationale onderscheidingen, onder andere de Lenin Prijs voor de Vrede.

Tijdens zijn hele leven bleef hij consequent tegenover zijn politieke en ideologische overtuigingen en hij droeg die zonder compromissen te sluiten onverschrokken uit. Hij werd vervolgd, verbannen, politiek gevangen gemaakt en uitgewezen door de regering van de regering Gabriel González Videla en door de dictatuur van Augusto Pinochet. Deze laatste hield hem gevangen op het eiland Dawson, de concentratiekampen Ritoque en Tres Alamos, totdat hij onder grote internationale druk werd vrijgelaten.

Op dit moment dat ik deze notitie schrijf, kan ik nog geen uitdrukking aan de nostalgie van de voorbijgebeurtenissen geven. Het was op de dag van de Nationale Conferentie van de Communistische Partij in Zweden. Het was in het begin van de jaren 1980, ten tijde van het afkondigen van de politiek van volksrebellie door de partij. In mijn hoedanigheid van afgevaardigde was ik op de conferentie voor het Comité Local Elías Laferte van de stad Malmö – die is gelegen in de zuidelijke streek Skåne. Het was tijdens de discussies dat ik kameraad Corvalán de conferentiezaal zag binnenkomen. Hij was toen secretaris-generaal van de Partij. Hij kwam met zijn vrouw Lily binnen. Het overviel me als een verrassing. Een seconde lang kon ik tijdens mijn interventie geen woord meer uitbrengen, maar vanuit mijn diepste binnenste gebeurde het toen dat ik de welkomstwoorden van

de conferentie voor de “aanwezigheid van onze secretaris-generaal kameraad Luis Corvalán en zijn gezellin Lily” uitsprak. Er volgde een ovatie door de afgevaardigden van de conferentie.

Hij werd in 1916 geboren. Hij werd lid van de partij in 1932 op de leeftijd van 16 jaar. Hij hield op met te leven op 21 juli 2010 op de leeftijd van 94 jaar. Hij nam tot voor enkele weken nog deel aan de activiteiten van onze Partij en aan de sessies van het Centraal Comité. Het waren samen met de partij en het volk van Chili 78 jaren van leven en strijd geweest. Hij was tijdens zijn hele leven actief en militant geweest. Omwille van die reden en nog veel meer ontving hij naar aanleiding van de verjaardag van de 98ste verjaardag van partij, die op 6 juni in het Teatro Normandie werd gevierd, de medaille “Luis Emilio Recabarren”, de hoogste onderscheiding die de Communistische Partij toekent.

Het verscheiden van Luis Corvalán betekent een groot verlies voor het volk, voor de arbeiders en voor de Partido Comunista de Chile.

Deze herdenkingsrede voor kameraad Luis Corvalán, voor zijn leven en zijn werk, geldt ook voor de solidariteit van alle militanten van de Partido Comunista de Chile en voor zijn echtgenote en zijn kinderen die we in hun droefheid omarmen.

We hopen dat in deze stormachtige tijden, deze tijden van ideologische veranderingen en metamorfose, zijn politiek-ideologische gevolgtrekkingen, zijn strijd voor het socialisme, voor de verdediging van het socialisme, ons niet enkel vandaag maar voor altijd tot voorbeeld mogen strekken.

We hopen dat we altijd trouw aan zijn opvattingen zullen mogen blijven, aan zijn denken in hetgeen hij als de essentie van het humanisme en het recht op sociale rechtvaardigheid beschouwde. En aan een meer rechtvaardige en solidaire wereld. Luis Corvalán “Don Lucho”, behoort tot de onmisbaren.

(Vertaling: André Mommen)